

РЕШЕНИЕ

№ 1547

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в публично при закрити врати заседа на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Радева

при участието на секретаря Виктория Цв. Каменова
като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело №
20231100901186 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по молба с правно основание чл.625 ТЗ.

Пред СГС е подадена молба по чл.625 ТЗ от търговско дружество „В.“ ЕООД, ЕИК*****, въз основа на която е образувано т.д.№1186/2023г. по описа на СГС, ТО.

В подадената молба молителят твърди, че е създаден с цел търговия на дребно със стоки за бита, като въпреки широкият предмет на дейност, който е вписан по партидата му, на практика е извършвал търговия с евтини и бързооборотни стоки.

Твърди, че до края на 2021 година е развивало нормална търговска дейност, но поради наложените ограничителни мерки поради Ковид -19 и инфлационните процеси през 2022г. и 2023 година, е реализирало големи загуби.

Твърди, че от края на 2021 година е започвало да изпитва затруднения в обслужване на текущите си задължения, включително и към НАП.

Твърди, че притежаваните от молителя ДМА са недостатъчни и трудно ликвидно, за да покрият изискуеми задължения. Дружеството има неразпределена печалба и непокрита загуба, като на едноличния собственик на капитала му се е наложило да плати заплати през 2023 година с лични средства.

Твърди, че към момента на подаване на молбата краткосрочните задължения са към 350 000лв. и не може да ги покрие. Последното плащане е извършено през май 2023 година.

Твърди, че причината да не извърши плащане на своите краткосрочни задължения е неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността, поради което моли съда да постанови решение по чл.630 ТЗ, респ. при условията на чл.632, ал.1 ТЗ, ако не са налични достатъчно средства.

Съдът, преценявайки събрА.те по делото доказателства, поотделно и в съвкупността им, намери за установено следното:

Към молбата си дружеството - молител е представило баланс към датата на подаване на молбата – 31.05.2023 година; оборотна ведомост към същата дата; опис на активи и пасиви.

Представена е справка на задълженията на молителя към 22.06.2023 година, изготвена от НАП.

Съобразно този документ търговецът има задължения по декларация - образец 6 за: здравно осигуряване, ДОО, към универсален пенсионен фонд; за данък върху доходите от трудови и приравнени към тях правоотношения; данък ДДС; данък върху доходите на физическите лица.

Справката обхваща период от май 2021 година до края на октомври 2022 година и задълженията като главница са в размер на сумата от 284 871,77лв; дължимата лихва върху тях е в размер на сумата от 24 923,97лв. – общ дълг към НАП – 309 795,74лв., съобразно тази справка.

Съобразно изготвената справка от молителя нетните приходи от продажби за 2022г. са в размер на 1 837 576,08лв.; за 2023 година – 0, а средната численост на персонала към 2022година е 25 души, като през 2023 година- 0 броя.

От направената справка в централна база на АИС КАТ, изпратена от МВР по делото, се установява, че дружеството няма собственост върху МПС и ППС.

По отношение на притежавА. вещни права върху недвижимости – извършената служебна справка от служител на СГС констатира, че дружеството няма вещни права върху недвижими имоти.

От направената проверка във връзка с допуснатата експертиза, от НАП са изпратили на вещото лице справка за общите задължения на дружеството и информация, че няма данни за подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2020 и 2021г. За 2022 година има данни такава декларация да е подадена.

Дружеството е вписано в ТРРЮЛНЦ на 24.03.2021 година и от направена служебно справка от съда по тази партида се установява, че единствено за 2022 година е налице обявяване на финансовите отчети на търговеца.

От изслушана по делото съдебна експертиза се установява следното:

Въз основа на извършените обявяВА. в ТР вещото лице е констатирало, че за периода 2021-2023 година структурата на активите на търговеца включва единствен актив на дружеството и то за 2022 година- парични средства в брой в размер на 226 хил.лв., чийто относителен дял в структурата на активите е 100%. През 2021 година и през 2023 година нма данни дружеството да е притежавало не само налични парични средства, но каквито

и да е активи.

Структурата на пасивите на дружеството за изследван период от време се формира от задължения на дружеството към доставчици, които са в размер на 210 хил.лв. и задължения към НАП в размер на 274 хил.лв. – за 2022 година, от които: за данък печалба – 69 209,11 лв.; за ДДС – 196 177,12 лв.; за данък върху доходите на физическите лица – 14 149,22 лв.; към НОИ – 45 935,19 лв.; към НЗОК – 17 333,47 лв.

За 2023 година – задължения в размер на 348 хил.лв., които представляват сумарна величина от: задължения за данък печалба – 69 209,11 лв.; за ДДС – 194 711,38 лв.; за данък върху доходите на физическите лица – 14 377,10 лв.; към НОИ – 46 840,71 лв. и към НЗОК – 18 528,72 лв. и към собственика на капитала – 4 500 лв.

Установените от вещото лице показатели за ликвидност са, както следва: за 2021 – 0,00; за 2022 година – всички показатели за ликвидност – ОЛ, БЛ, НЛ и АЛ – са от 0,47 и за 2023 година – 0,00.

Показателите, които показват финансовата автономност на дружеството и неговата задължениост/ обратно пропорционални/ водят до несъмнен извод, че дружеството е изцяло зависимо от своите кредитори, тъй като не е налице минималната пропорция между стойността на собствения капитал и привлечения, при която собственият капитал следва да е поне 33% от стойността на привлечения.

Останалите коефициенти, които са посочени и изчислени от вещото лице водят до несъмнен извод, че дружеството се намира в лошо финансово-икономическо състояние, защото рентабилността на приходите от дейността е отрицателна величина; каквато е и отношението между размера на печалбата отнесена към 1 лев реални пасиви.

По отношение на съотношение между активите и паричните задължения на дружеството – вещото лице е посочило, че това съотношение е също отрицателна величина и то само за 2022 година, защото за останалите две години липсват данни относно това дали дружеството притежава или не някакви активи.

Вещото лице е установило и следните обстоятелства: през 2022 година дружеството отчита приходи от продажби в размер на 1 838 225,35 лв., като разходите за дейността са 2 096 134,25 лв., като от последните основен дял заема разход от 950 000 лв., посочени от молителя като други разходи. За тези разходи вещото лице не е намерило доказателства за документална обосновааност. Въпреки това дружеството е отчетло, че е приключило годината със загуба от 257 908,90 лв.

През 2022 година НАП е образувала изпълнително дело срещу молителя и е наложила обезпечителни мерки- заповед и дерегистрация на касовите апарати, като НАП е усвоила намереното количество пари в тези апарати, което е довело до частична редукция на задълженията на търговеца към НАП.

През 2023 година/ неправилно посочена от в.л. като 2022 г. на стр.8 от заключението – абзац последен / вещото лице е констатирало, че дружеството

не е отчело получаване на приходи от продажби; разходите, които е фиксирали в счетоводната си отчетност са в размер на 20 965,58лв., като основен дял от тях заемат заплатите от 16 974,17лв. и загуба от 20 965,58лв. през тази година задълженията на дружеството към НАП са общо от 399 764,89лв., от които главници – 356 944,85лв- за за данъци и осигурителни вноски и лихви – 42 820,04лв.

В проведеното на 21.11.2023 година открито съдебно заседание, при изслушване на заключението и на въпросите на съда вещото лице Т. дава следните пояснения: заключението е изготвено след като вещото лице е взело предвид изпратените от НАП документи, които изхождат от данъчно-осигурителната система на търговеца; дружеството не притежава никакви активи, освен няколко касови апарати, които са иззети от НАП; липсата на активи и приход в посочения в счетоводните документи на търговеца размер е озадачаващ; дружеството не притежава банкови сметки; получила е обратна ведомост от молителя, която и е изпратена по електронен път, която не обяснява основният разход на дружеството през 2022 година от 950 000лв., за който няма представени документи и за който разход дружеството дори не е дало обяснение какво представлява; няма обяснение от икономико-финансова гледна точка как при липса на всякакви активи, дори и материални запаси, да се осъществят продажби на стойност над 1 800 000лв. и едновременно с това да има разходи над 2 000 000лв., след като не е било икономически активно през предходната година.

Вещото лице прави предположение, че счетоводството на молителя не е водено редовно, какво и че съществува възможност сумата от 950 000лв. да е „извадена“ от патримониума на дружеството, без да има документално обосноваване на тази операция.

Вещото лице прави категоричен извод, че финансовото състояние на молителя е необратимо лошо.

Съдът е приел заключението като годно доказателствено средство, дадено компетентно и незаинтересовано и въз основа на това решително доказателствено средство достига до следните правни изводи:

Предпоставки за уважаване на молбата по чл.625 ТЗ са процесуално-правни и материално-правни.

По процесуалните предпоставки:

Подадената молба намира правното си основание в разпоредбата на чл.625 във връзка с чл.607аТЗ във връзка с чл.608 ТЗ, респ. чл.742 ТЗ.

За уважаването и следва да са налице предвидените в закона процесуално-правни и материално-правни предпоставки за това – молбата да е подадена пред надлежен съд, от активно легитимирано лице, да се установи наличие на парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, свързано с търговската дейност, което длъжникът да не може да

изпълни. Съгласно т.4 на чл.608, ал.1 ТЗ, с която са допълнени основА.ята за откриване на производство по несъстоятелност, поради неплатежоспособност (ДВ, бр. 102 от 2017 г., в сила от 31.03.2018 г.), се счита неплатежоспособен и търговец, който не е в състояние да изпълни задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуално-правни предпоставки – сезирА.ят съд е надлежен по смисъла на разпоредбата на чл. 613 ТЗ и молбата е подадена от страна с активна процесуална легитимация.

Твърдението на молителя е, че има задължения, които попадат в обхвата на нормата на чл.608 ТЗ, представляващи парични задължения към държавата, които не е в състояние да заплати, макар да са изискуеми, тъй като не разполага с имущество.

Относно описА.те по- горе задължения и техния характер.

Касае се за публични, по смисъла на чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, задължения. Установените задължения са за данъци ДДС и ДДФЛ, които са свързА. с осъществяваната от търговеца дейност, поради което попадат в обхвата на нормата на чл.608, ал.1, т.2 ТЗ. Тези задължения са изискуеми, тъй като следва да бъдат заплатени в месеца, който следва възникването им.

Останалите задължения са съобразно подадената декларация- образец 6, представляващи осигурителни вноски по НЗОК, за ДЗПО, ДДО.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържА.ето, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм. - ДВ. бр. 1 от 03.01.2020 г.), работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения, осигурителните каси за своите членове - осигурители, самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4, ал. 9 от КСО или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларация образец № 6. Съгласно т. 2 от същата разпоредба на Наредбата, в декларацията образец 6 се вписва общият размер на сумите за дължимите вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, включително увеличената осигурителна вноска за фонд "Пенсии" в размера на вноската за универсален и/или професионален пенсионен фонд, здравното осигуряване, фонд "ГарантирА. вземА.я на работниците и служителите " за всички лица, подлежащи на осигуряване.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от КСО, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване за лицата по чл. 4, ал. 1 се внасят от осигурителите до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Съгласно чл. 158, изр. първо от КСО, осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване се внасят в сроковете по чл. 7, т.е. до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Съгласно чл. 40, т. 1 и т. 2 от ЗЗО, здравноосигурителната вноска на осигуреното лице се внася до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася.

Аналогична е уредбата и в действащата след отмяната на горепосочената наредба, уредбата и в действащата от 03.01.2020г. Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. за съдържА.ето, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от министъра на финансите.

ВземА.ята за задължителни осигурителни вноски, каквито са процесните задължения, са публични вземА.я съгласно разпоредбата на чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, както са публични вземА.ята и за лихви върху вземА.ята по чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, съгласно нормата на чл.162, ал.2, т.9 ДОПК.

Следователно задължено лице да плати тези публични вземА.я е търговското дружество, както е посочено от НАП и в справка за актуални към 08.11.2023 година задължения на дружеството, настоящ молител.

Относно това дали тези задължения са свързА. с търговската дейност на молителя.

С оглед на факта, че задължено лице по тези вземА.я на държавата е търговското дружество, а тези задължения са възникнали въз основа на облигационни (напр. договор за възлагане на управление, сключен от дружеството с управителя на същото) или трудови правоотношения, по които дружеството е страната, съдът приема, че тези задължения са свързА. с осъществяването от дружеството търговска дейност и това е така, тъй като договорът за възлагане на управление, макар и подчинен на разпоредбите на гражданското право и поради това, непопадащ в обхвата на нормата на чл.286 ТЗ, се сключва за целите на извършваната от търговско дружество търговска дейност. Необходимостта на неговото съществуване е свързано със задължителните оргА. на това дружество, един от които е управителят.

Управителят, като волеизразяващ орган на дружеството, в чиито компетенции е управленската дейност на предприятието – оргА.зиране и ръководство на дейността му. Това е органът, чрез който дружеството влиза в правоотношения с другите правни субекти и въз основа на чиито решения осъществява оперативната си дейност, поради което се явява неразделна и необходима част от структурата на ООД-то. Неговото съществуване гарантира участието на дружеството в търговския оборот.

Ето защо съдът приема, че тези задължения представляват такива, които са свързА. с осъществяваната от молителя търговска дейност.

Поради това попадат в обхвата на нормата на чл.608, ал.1,т.2 ТЗ.

Следователно може да бъде направен извод, че молителят има изискуеми парични задължения, които попадат в предметния обхват на преждецитираната норма.

Относно възможността молителят да извърши погасяване на тези

парични, изискуеми задължения от краткосрочен характер.

Заклучението на вещото лице сочи, че молителят е в лошо финансово-икономическо състояние, за което не са налице предпоставки да бъде променено в по-благоприятно.

Налице е установена липса както на ДМА/нетекущи активи/, така и липса на краткотрайни активи, които формират оборотния капитал на дружеството и които поради своите характеристики могат да бъдат превърнати в парични средства, с които дружеството да покрие натрупА.те си задължения. През целия изследван период в своето кратко съществуване на действащо предприятие молителят е формирал стойността на оборотния си капитал от притежавА.те парични средства, които към момента на изготвяне на заключението не са налични. В периода на осъществяване на своята дейност финансовото състояние на длъжника се е влошавало, тенденцията е била трайна, едностранна и в резултат на това се е достигнало да формиране на загуба в значителен размер.

Липсата на краткотрайни активи, бележи като основна характеристика дейността на този правен субект, осъществявал търговска дейност по дефиниция, като особеностите на тази дейност са свързА. с първоначална липса на всякакви активи; едногодишен период, в който осъществява търговска дейност, реализира значителни приходи от продажби, формира още по-значителни загуби, които бележат 2022 година, без да има документи, касателно тези процеси, включително и счетоводни, а съставените такива са очевидно нередовни. Последвалата от 2023 година, в която задълженията от краткосрочен характер продължават да се натрупват.

Поради това съдът приема, че е налице установено състояние на неплатежоспособност, израз на което са установените показатели за ликвидност, явяващи се стойностен израз на съотношение между притежавА./в настоящия случай липса/ на краткотрайни активи и натрупА.те от търговеца краткосрочни задължения, което е необратимо.

Ето защо съдът приема за установено състоянието на неплатежоспособност на молителя.

По отношение на началната дата на това състояние.

Съобразявайки, че състоянието на неплатежоспособност като обективна невъзможност, трайно установена и необратима за периода от края на 2021 година до настоящия момент, е установено и отчитайки наличието на изискуеми и неплатени публични задължения към края на 2021 година, съобразени с показателите за ликвидност, съдът намира, че установената обективна невъзможност ответникът, при установена липса на каквито и да е краткотрайни активи да погаси своите краткосрочни задължения, е установена към 31.12.2021 година, която дата приема за начална дата на неплатежоспособността. Временните приходи от продажби през 2022 година, с отчетена загуба и неустановени разходи от 950 000 лв., се явяват инцидентно състояние, което не е довело до наличие на платежоспособност на търговеца, което състояние на дружеството определено е в причинна връзка с поведението на неговите оргА..

Поради наличие на установено състояние на неплатежоспособност, водещо до извод на съда за основателност на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, съдът приема, че не е налице сбъждане на процесуалното условие за разглеждане на молбата по чл.625 ТЗ на евентуално посоченото от молителя основа.е за откриване на производство по несъстоятелност, поради свръхзадълженост.

По делото липсват доказателства, че молителят разполага с парични средства или бързоликвидни материални активи за посрещане на първоначалните разноски в производството. Съобразно заключението на вещото лице молителят не разполага с никакви краткосрочни активи, нито с налични парични средства, нито такива, които да са по банкови сметки, защото банкови сметки дружеството никога не е имало.

Поради това, с определение №4134/27.11.2023 година, постановено на основа.е чл.629бТЗ, съдът е указал на кредиторите на молителя и на последния, възможността да привнесат разноски за развитието на производството по несъстоятелност в размер на 3 500лева, но в дадения срок доказателства за привнесени разноски не са налични. Липсата на средства за развитие на производството по несъстоятелност, налага произнасяне с решение, съобразно нормата на чл.632, ал.1 ТЗ, а именно - по отношение на молителя „В.“ ЕООД, ЕИК*****, следва да бъде постановено решение със следните реквизити - обявяване на неплатежоспособността на дружеството и определяне на началната й дата, откриване на производство по несъстоятелност, обявяване на дружеството в несъстоятелност, прекратяване на дейността на предприятието му, налагане на обезпечителни мерки и спиране на производството.

При изложеното, на основа.е чл. 632, ал. 1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „В.“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.*****, със съдебен адрес гр.София, ул.*****, чрез адв. Г. М. и **ОПРЕДЕЛЯ** началната й дата – 31.12.2021 година.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на длъжника „В.“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.*****.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „В.“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.*****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на длъжника „В.“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.*****.

НАЛАГА общ запор и възбрана върху активите на длъжника „В.“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.*****.

УКАЗВА на длъжник и кредитори, че спиране на делото на това

основА.е се допуска само веднъж в производството по несъстоятелност, освен в случаите по чл.735, ал.2 ТЗ.

УКАЗВА на длъжника „В.“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.*****, на основА.е чл.632, ал.6 ТЗ, че следва в 1-месечен срок от вписване на това решение в ТРРЮЛНЦ да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служители, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирА. вземА.я съгласно [Закона за гарантирА.те вземА.я на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя](#) и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, като незабавно представи по делото доказателства за изпълнение на това задължение, както и в двумесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър да представи по делото удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО.

ДА СЕ ИЗИСКА справка от ТП на НОИ – София-град дали по отношение на „В.“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.*****, е издадено удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО, като се изпрати на ТП на НОИ – София-град препис от настоящото разпореждане. Ако е издадено такова, препис от същото да се изпрати по настоящото дело в едномесечен срок от получаване на искането.

СПРАВКАТА да се изиска от НОИ три месеца преди изтичане на срока по чл.632, ал.4 ТЗ, без делото да се докладва на председателя на състава.

ОСЪЖДА „В.“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.***** да заплати по сметка на СГС държавна такса от 250лв.

СПИРА, на основА.е чл.632, ал.1 ТЗ, производството по търговско дело №568 по описа за 2023г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, 6-6 състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в 7 -дневен срок от вписването му в Търговския регистър.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписвА.ята за вписване в Търговския регистър, на основА.е чл. 622 и чл. 624 от ТЗ вр. с чл. 14 от ЗТР.

Съдия при Софийски градски съд: _____